

Posudek na rigorózní práci Mgr. Petry Halounové Občanskoprávní ochrana tělesné integrity fyzické osoby

Mgr. Petra Halounová zvolila za téma své rigorózní práce významnou a pro každého člověka citlivou problematiku. Ochrana tělesné integrity představuje stále aktuální téma, které je v centru pozornosti jak soudů tuzemských včetně soudu Ústavního, tak i Soudu pro lidská práva ve Štrasburku. O tom svědčí i bohatá judikatura posledně uvedeného soudního orgánu. Věcně jde o téma, které je v popředí zájmu nejen odborné, ale i laické veřejnosti.

Autorka se ke zpracování připravila důkladným studiem právních pramenů. Její přehled všeobecného osobnostního práva v objektivním smyslu je věcně správný a vyčerpávající. Názorně svědčí o prolínání prvků soukromoprávních s prvky veřejného práva. Již na tomto místě lze ocenit její upozornění na absenci věkové hranice pro určení, kdy se jedná o dítě. Zvláště ve světle Úmluvy o právech dítěte se jeví požadavek na poučení pacienta a jeho souhlas s provedením lékařského zákroku jako právně problematický. Stejně tak je varující poznatek autorky, že doposud nebyl Českou republikou přijat Druhý dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně upravující transplantací orgánů a tkání lidského původu

Zvláštní pozornost autorka věnuje ochraně osobnosti včetně rozboru jejich prostředků, jakož i poučení a souhlasu pacienta s provedením zákroku. Zvláště výklad o potřebném souhlasu pacienta, o jeho odmítnutí a provedení lékařského výkonu bez souhlasu nemocného jsou zpracovány na velmi dobré úrovni a prokazují autorčinu schopnost zpracovat nelehké občanskoprávní téma přehledným a teoreticky správně podaným výkladem, který prokazuje její teoretické schopnosti. Pojmu a právní úpravě lékařského experimentu se autorka věnuje na str. 61n. O tom, že nejde jen o otázky přísně teoretické svědčí událost ve Velké Británii, k níž došlo v březnu 2006, když se několik osob

zúčastnilo placeného testování Nového léku TGN 1412. Právní úpravě transplantací se autorka věnuje s důrazem na právní úpravu odběru od žijícího a zemřelého dárce.

Pro čtenáře je zvláště přínosné srovnání, které autorka v jednotlivých kapitolách provádí platné právní úpravy s úpravou jednotlivých otázek v Úmluvě o lidských právech a biomedicíně.

Závěrem lze shrnout, že obsahové zpracování jednoho z aktuálních, zároveň však obtížných a v praxi frekventovaných institutů soukromého práva svědčí o schopnosti rigorózanky samostatně zpracovat významnou oblast soukromého práva, a zároveň k jejímu rozpracování přispět i některými vlastními dílčími postřehy. Oceňuji i úsilí autorky nevyhýbat se zaujetí svého stanoviska i k těm otázkám, které jsou v praxi spornými. Přihlédne-li se navíc k velmi přehledné systematice zvolené práce, k jasnému a věcnému způsobu vyjadřování rigorózanky, lze dospět k závěru, že předložená rigorózní práce je plně způsobilá stát se předmětem obhajoby.

K rozpravě doporučuji problematiku neoprávněného zásahu do práva na soukromí k němuž došlo porušením práva na život ve vztahu k druhé osobě (výklad na s. 27 práce) ve vztahu k § 444 odst. 3 občanského zákoníku, který přiznává pozůstalým jednorázové odškodnění za škodu usmrcením.

V Praze 7.3.2006

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.

vedoucí práce